

از جنگ تارکود و قطعی

اینترنت

۴

ایران و آمریکا در منطقه خاکستری جنگ و مذاکره

۲

داستان تلخ قطع سریالی درختان در ابرده شاندیز

از ویتنام تا تهران: تکرار منطق شکست ابر قدرت‌ها

آیا تاریخ ویتنام در حال تکرار است؟

هو شی مین در نامه‌ای که در سال ۱۹۶۷ برای ال‌بی جی فرستاد، به روشنی اعلام کرد تا زمانی که «بمباران‌های آمریکا و همه اقدامات جنگی دیگر، بی‌قید و شرط متوقف نشود»، اساساً بررسی ورود به مذاکرات ممکن نخواهد بود. او در ادامه تأکید کرد که «مردم ویتنام هرگز تسلیم زور نخواهند شد و هرگز مذاکره زیر تهدید بمب‌ها را نخواهند پذیرفت.»

در دهه ۱۹۶۰، جانسون بارها در جلسات جنگی خود از سرسختی هانوی به خشم می‌آمد و با لحنی آمیخته به درماندگی می‌پرسید چرا تشدید حملات هوایی و کارزارهای ممتد بمباران که با عملیات «رولینگ تاندر» آغاز شده بود نتوانسته رهبران ویتنام شمالی را پای میز مذاکره بکشاند. او در یکی از این مقاطع، با ناامیدی به رابرت مک‌نامارا، وزیر دفاعش گفت: «باور ندارم آن‌ها هرگز دست بکشند.»

نظر نظامی نیرومند باشند، بسیار زودتر از شما از ادامه جنگ خسته می‌شوند و اراده سیاسی شان فرسوده می‌شود. هو شی مین این منطق را سال‌ها پیش، در ۱۹۴۶، با صراحتی کم‌نظیر برای استعمارگران فرانسوی توضیح داده بود: «شما می‌توانید در برابر هر یک نفری که ما از شما می‌کشیم، ۱۰ نفر از ما را بکشید؛ اما حتی با چنین نسبتی، شما بازنده خواهید شد و ما پیروز خواهیم شد.»

همین هو شی مین و له‌دوان بودند که در دهه ۱۹۶۰ نیز بارها در خواست‌های نومیدانه لیندون جانسون برای مذاکره را بی‌پاسخ گذاشتند؛ رفتاری که امروز، در خوانش این متن، با نحوه مواجهه تهران با دونالد ترامپ مقایسه می‌شود.

مذاکراتی که می‌تواند به پایان سریع جنگ منجر شود و با واداشتن ترامپ به تمديد نامحدود آتش‌بس، در حال حرکت در مسیری مشابه است؛ همان چیزی که رئیس‌جمهور آمریکا تنها چند روز پیش با اصرار می‌گفت هرگز تن به آن نخواهد داد.

این هو شی مین و سپس له‌دوان جانشینش در دهه ۱۹۶۰، بودند که با تکیه بر درکی راهبردی؛ همان درکی که به نظر می‌رسد تهران امروز نیز به آن رسیده است توانستند دو قدرت بزرگ امپریالیستی غربی را شکست دهند: نخست فرانسه و سپس ایالات متحده. جوهر آن درک ساده اما تعیین‌کننده بود: قدرت‌های مهاجم دور دست، هر اندازه هم از

با اعتماد به نفس می‌گویند تنها چند ماه است وارد این جنگ شده و حتی با لحنی آمیخته به خودستایی تأکید می‌کند که اگر او به‌جای دیگران بود، ویتنام را «خیلی سریع» می‌برد.

با این حال، فشاری که تهران اکنون بر دونالد ترامپ وارد می‌کند، ناگهان شباهتی قابل توجه به همان وضعیتی پیدا کرده است که جانسون را در باتلاق ویتنام سردرگم و درمانده کرده بود. به‌طور مشخص‌تر، این فشار به راهبردی شباهت دارد که هو شی مین، رهبر نمادین ویتنام شمالی، با سماجت و سرسختی دنبال می‌کرد؛ راهبردی مبتنی بر فرسایش، صبر و وادار کردن طرف مقابل به گرفتار شدن در زمان. به نظر می‌رسد ایران با مقاومت در برابر

فشار ایران بر دونالد ترامپ در حال شکل‌گیری بر اساس منطق جنگ‌های نامتقارن است؛ الگویی مشابه ویتنام که بر فرسایش، صبر و زمان تکیه دارد. تهران با کنترل تنگه هرمز، توان نظامی باقی‌مانده و پرهیز از مذاکره تحت فشار، هزینه‌های اقتصادی و سیاسی را بر واکنش افزایش داده است. در این میان، آمریکا با محدودیت اراده سیاسی و نگرانی از جنگ طولانی مواجه است؛ وضعیتی که می‌تواند آن را به مصالحه یا عقب‌نشینی وادار کند.

به گزارش فرارو به نقل از نشریه فارن پالیسی، نه، ایران هنوز به «ویتنامی دیگر» برای آمریکا تبدیل نشده است. نه نیروی زمینی ایالات متحده در میدان حضور دارد که تلفات سنگین و غیرقابل تحمل بدهد، نه تیتراهای خبری هر هفته فهرست کشته‌شدگان را پیش چشم افکار عمومی می‌گذارند و نه خیابان‌های آمریکا صحنه اعتراضات گسترده ضد جنگ شده‌اند. با این حال، رئیس‌جمهور کنونی آمریکا نیز برخلاف لیندون بینز جانسون خسته و فرسوده،

ایران و آمریکا در منطقه خاکستری جنگ و مذاکره

اجرای تعهداتش بوده است. این روزنامه تأکید کرد که تصمیم ترامپ به معنای از سرگیری درگیری در آینده نزدیک نیست، بلکه نشانه تشدید جنگ اقتصادی علیه ایران است. هم‌زمان با این روند، ترامپ به تشدید تحریم‌های اقتصادی علیه ایران ادامه می‌دهد و در کنار آن، تنگه هرمز را نیز به روی نفتکش‌های ایرانی بسته است.

بر اساس گزارش این روزنامه، اطلاعات موجود نشان می‌دهد ایالات متحده در برابر تعهد ایران به تحویل اورانیوم غنی‌شده و بازگشایی تنگه هرمز، با آزادسازی ۲۰ میلیارد دلار از دارایی‌های مسدودشده ایران موافقت کرده است. علاوه بر این، بحث درباره توافقی نیز مطرح است که به تهران اجازه می‌دهد تأسیسات هسته‌ای غیرنظامی خود را تحت نظارت کامل و در سطح زمین حفظ کند، در حالی که ممنوعیت غنی‌سازی برای مدتی که هنوز تعیین نشده، ادامه خواهد داشت. واشنگتن همچنین هرگونه تغییر در سیاست تحریم‌ها را به پذیرش شروط آمریکا از سوی ایران در پرونده‌های اختلافی گره زده است.

با این حال، نقاط اختلاف همچنان باقی است. ایران از گفت‌وگو درباره حمایت خود از گروه‌های منطقه‌ای یا کاهش برنامه موشکی‌اش خودداری می‌کند و به نظر می‌رسد روی تداوم ترتیب موقت و دشواری بازگشت ترامپ به گزینه نظامی خود تحقیق مطالباتش حساب باز کرده است.

ترامپ، محاصره ایران و بحران فهم

واقعیت در واشنگتن

اسفندیار بامناقلیچ، تحلیلگر ارشد مسائل بین الملل معتقد است: اظهارات ترامپ بی‌پایه و آشفته است و به‌خوبی نشان می‌دهد چرا رسیدن به یک راه‌حل دیپلماتیک برای پایان دادن به این جنگ تا این اندازه دشوار شده است. در واقع، «دولت پنهان» ایران با چیزی در آمریکا مذاکره می‌کند که می‌توان آن را «دولت سطحی» نامید. روشن نیست سخنان ترامپ در این مصاحبه چگونه می‌تواند با ارزیابی‌های اطلاعاتی‌ای هماهنگ باشد که معمولاً باید از دل روند کارشناسی و هماهنگ میان نهادهای امنیتی و دولتی آمریکا بیرون بیاید. هیچ کارشناس معتبری باور ندارد که ایران فقط چند روز با یک فاجعه در بخش نفتی خود فاصله دارد. همچنین روشن است که فشار اقتصادی، به‌تنبهایی نمی‌تواند موازنه مذاکرات را به‌طور قطعی به سود ترامپ تغییر دهد. بنابراین، به نظر می‌رسد فرد یا جریانی خارج از دولت، تصویری به‌شدت اغراق‌آمیز از تأثیر محاصره بر تولید نفت ایران به رئیس‌جمهور منتقل کرده است.

در ادامه وی معتقد است: اگر ترامپ واقعاً باور دارد که «خطوط» نفتی ایران به‌زودی «منفجر» می‌شوند، دو احتمال وجود دارد: یا اعضای کابینه‌اش واقعیت میدانی را به‌درستی برای او توضیح نمی‌دهند تا با این ارزیابی‌های سیاسی و جهت‌دار مقابله کنند؛ یا نگران‌کننده‌تر اینکه او گزارش‌های واقعی را دریافت می‌کند، اما یا به آن‌ها گوش نمی‌دهد، یا درست متوجهشان نمی‌شود، یا اساساً حاضر نیست حرف مشاوران خود را باور کند.

«تداوم فرسایش» است؛ یعنی آتش‌بسی رسمی، اصطلاح‌های روزانه و نبود هرگونه توافق. این وضعیت از نظر معارِبو «خطرناک» تصیّف شده است، زیرا در ظاهر نوعی ثبات را نشان می‌دهد، اما در درون خود «خطری واقعی» پنهان دارد. سناریوی دوم، دستیابی به توافقی جزئی است؛ توافقی که می‌تواند به بازگشایی تدریجی تنگه هرمز، ارائه حمایت اقتصادی و اعمال محدودیت‌های موقت بر برنامه هسته‌ای ایران منجر شود. از منظر این روزنامه عبری‌زبان، چنین سناریویی ممکن است با مخالفت شدید اسرائیل روبه‌رو شود و چه‌بسا تل‌آویو را در برابر یک معضل دشوار یعنی همراهی با موضع واشنگتن یا اقدام در مسیری متفاوت از سیاست آمریکا قرار دهد.

سناریوی سوم در «فروپاشی پس از یک رویداد تاکتیکی» خلاصه می‌شود؛ رخدادی مانند هدف قرار گرفتن یک کشتی، کشته شدن نیروهای آمریکایی یا حتی تشدید خطرناک اوضاع در لبنان. در چنین وضعیتی، به جای یک تصمیم راهبردی سازمان‌یافته، ممکن است زنجیره‌ای از واکنش‌ها شکل بگیرد؛ همان چیزی که نهادهای امنیتی از آن با عنوان «سقوط ناخواسته به ورطه تشدید تنش» یاد می‌کنند.

این روزنامه سناریوی چهارم را «کم‌فورت‌تر، اما محتمل‌تر» دانسته است؛ بازگشت سریع به جنگی فراگیر، در صورتی که یکی از دو طرف، یعنی واشنگتن یا تهران، به این جمع‌بندی برسد که فرسایش به سود اوست. در آن صورت، پرسش اصلی دیگر این نخواهد بود که آیا جنگ از سر گرفته می‌شود یا نه؛ بلکه پرسش این خواهد بود که جنگ چه زمانی و تحت چه شرایطی بازمی‌گردد.

به نوشته «معارِبو»، وضعیت کنونی را می‌توان «اصطلاحاً انباشته» توصیف کرد؛ وضعیتی که هزینه را برای ایالات متحده بالا می‌برد، اما به آن بهانه مناسبی برای آغاز جنگی فراگیر نمی‌دهد. این روزنامه این‌گونه را «مدلی دقیقاً طراحی‌شده» دانسته است. در مقابل، آمریکایی‌ها تلاش می‌کنند سطح فشار را بالا نگه دارند، بی‌آنکه به جنگی تمام‌عیار کشیده شوند. ایرانی‌ها نیز تلاش می‌کنند از تحقیر و تسلیم پرهیز کنند، بی‌آنکه اهرم‌های قدرتی را که همچنان در اختیار دارند، از دست بدهند.

پیشت‌برده لغو سفر فرستادگان ترامپ به

پاکستان

روزنامه «اسرائیل هیوم» به نقل از دو منبع سیاسی فاش کرد که دلیل اصلی تصمیم دونالد ترامپ، رئیس‌جمهور آمریکا، برای نفرستادن استیو ویتکاف و جارد کوشنر به مذاکرات پاکستان این بوده که سند ارائه‌شده از سوی ایران به میانجی‌ها، تعهدی روشن از سوی همه اجزای رهبری ایران برای پایبندی به هرگونه توافق احتمالی با ایالات متحده در بر نداشته است.

به نوشته این روزنامه، از دیگر دلایلی که ترامپ را به اتخاذ این تصمیم سوق داد، خروج ایران از توافقی‌های پیشین و همچنین درخواست تهران برای رفع تحریم‌ها و آزادسازی دارایی‌ها پیش از

کاهش یابد و توان اثرگذاری آن محدود شود. این تحلیلگران بر این نظر هستند که تهران ناچار است سیاست «لبه پرتگاه» را در پیش بگیرد؛ یعنی با تشدید محدود تنش، کارت‌های مذاکره خود را حفظ کند، اما به سمت رویارویی باز و تمام‌عیار نرود. مرحله آینده احتمالاً صحنه یک درگیری کم‌شدت اما بلندمدت خواهد بود؛ وضعیتی که در کوتاه‌مدت نه‌پیروز روشنی دارد و نه بازنده قطعی. از این دو نگاه می‌توان دریافت که صحنه به سوی وضعیتی مبهم و مه‌لود حرکت می‌کند؛ جایی که جنگ فراگیر گزینه‌ای محتمل به نظر نمی‌رسد، اما دستیابی به توافق سریع نیز در سایه شکاف عمیق اعتماد و تضاد منافع، دور از دسترس است. در همین حال، واشنگتن سیاست فشار ترکیبی را ادامه می‌دهد و تهران تلاش می‌کند با صبر، مقاومت و مانور، از هر حاشیه ممکن برای بازچینی کارت‌های خود بهره بگیرد.

ضیافه‌الدبویی، کارشناس نظامی بازنشسته اردنی، معتقد است ایالات متحده به‌تدریج اشتیاق خود را برای عملیات‌های مبتنی بر «پیروزی سریع» از دست داده است. به گفته او، جاش فقط در توان ایران برای مقاومت خلاصه نمی‌شود، بلکه به میزان توان اسرائیل و واشنگتن برای تحمل هزینه یک درگیری طولانی بدون دستیابی به نتایج قطعی نیز مربوط است. الدبویی تأکید کرد که محاصره اقتصادی به‌تنهایی برای تحقق اهداف راهبردی کافی نیست. محدودیت‌های قانون اساسی در ایالات متحده که رئیس‌جمهور را پس از ۶۰ روز از هر اقدام نظامی ملزم به مراجعه به کنگره می‌کند، بخشی از وضعیت تردید و تعلل کنونی میان طرف‌های مختلف را توضیح می‌دهد. به باور الدبویی، گزینه‌های نظامی مستقیم،

چه از مسیر بمباران هوایی و چه از طریق عملیات زمینی، دیگر کارآمد یا تضمین‌شده به نظر نمی‌رسد؛ به‌ویژه در سایه برآوردهایی که نشان می‌دهد هزینه این گزینه‌ها در مقایسه با دستاوردهای احتمالی آن‌ها بالا است. او پیش‌بینی کرد که محاصره اقتصادی همچنان محتمل‌ترین گزینه باقی بماند؛ هرچند اثرگذاری قاطع آن محدود است. به گفته او، ایران توانسته با استفاده از جایگزین‌های نسبی در برابر تحریم‌ها سازگار شود و بخشی از ثبات داخلی خود را حفظ کند.

چهار سناریوی نگران‌کننده تل‌آویو از

آینده تقابل با ایران

یک روزنامه عبری‌زبان آنچه را «ماهیت اختلافی عمیق» میان ایالات متحده و اسرائیل درباره نحوه مواجهه با ایران توصیف کرده، آشکار کرده است. به نوشته این روزنامه، در حالی که واشنگتن برای پایان دادن به بحران تلاش می‌کند، تل‌آویو در پی یافتن راه‌هایی برای جلوگیری از شکل‌گیری بحرانی دیگر است. از نگاه این تحلیل، آمریکا زیر فشارهای فوری اقتصادی و سیاسی عمل می‌کند، اما اسرائیل با نگاه بلندمدت به پرونده ایران می‌نگرد.

روزنامه «معارِبو» چهار مسیر احتمالی برای آینده درگیری با ایران ترسیم کرده است. نخستین و محتمل‌ترین سناریو از نگاه این روزنامه،

اینکه آیا طرف‌ها به سوی جنگی طولانی‌مدت حرکت می‌کنند یا به سمت مذاکراتی فرسایشی و ممتد که به نتیجه‌ای تعیین‌کننده نمی‌رسد.

در تازه‌ترین موضع‌گیری‌ها، دونالد ترامپ، رئیس‌جمهور آمریکا، باب احتمال از سرگیری گفت‌وگو را باز گذاشت و گفت ایران می‌تواند در صورت تمایل به مذاکره، با آمریکا تماس بگیرد. به باور ناظران، این موضع نشانه تداوم سیاست «چماق و هویج» واشنگتن است؛ سیاستی که در آن، گزینه نظامی هم‌زمان با باز نگه داشتن مسیر دیپلماتی مطرح می‌شود. از سوی دیگر، تهران از طریق میانجی‌گری پاکستان، پیام‌هایی مکتوب به ایالات متحده ارسال کرده است.

در میدان عمل، به نظر می‌رسد مسیر مذاکره با بن‌بستی آشکار روبه‌رو شده است؛ به‌ویژه پس از لغو دوری از مذاکرات که قرار بود در اسلام‌آباد برگزار شود. این بن‌بست در سایه اختلافات عمیق بر سر شروط کاهش تنش و پرونده‌های اصلی شکل گرفته است؛ از جمله برنامه هسته‌ای ایران، امنیت کنشیرانی در تنگه هرمز و نفوذ منطقه‌ای تهران. چنین وضعیتی نشان‌دهنده نبود یک زمینه مشترک و بیابنگر بحران اعتمادی ریشه‌دار میان دو طرف است.

برخی از تحلیلگران بر این نظر هستند آنچه در جریان است، فراتر از یک رویارویی سنتی است و از راهبردی روشن از سوی آمریکا حکایت دارد؛ راهبردی که بر تضعیف تدریجی ایران بدون سرنگون کردن مستقیم آن استوار است. فشارهای کنونی، چه از مسیر تحریم‌ها و چه از طریق حملات محدود، با هدف نگه داشتن ایران در وضعیت فرسودگی دائمی اعمال می‌شود؛ وضعیتی که توان مانور تهران را در داخل و خارج کاهش می‌دهد.

آن‌ها معتقدند واشنگتن می‌داند که پیروزی قاطع نظامی تضمین‌شده نیست؛ از همین رو ترجیح می‌دهد بحران را در بلندمدت مدیریت کند و از شکنندگی وضعیت اقتصادی ایران بهره ببرد. این الگوی درگیری، تهران را در برابر معادله‌ای پیچیده قرار می‌دهد؛ زیرا نه می‌تواند به‌سادگی عقب‌نشینی کند و نه در عین حال توان تحمل یک فرسایش بی‌پایان را دارد. به همین دلیل، ایران در منطقه‌ای خاکستری میان تشدید تنش و آرام‌سازی اوضاع گرفتار شده است.

از جنگ سریع تا فرسایش بلندمدت؛

تغییر معادله تقابل با ایران

از سوی دیگر، برخی تحلیلگران معتقدند که تحولات جاری نشان‌دهنده گذار روشن از منطق جنگ‌های سریع به الگوی درگیری‌های بلندمدت است؛ الگویی که نه بر شکست موازنه‌ها، بلکه بر مدیریت آن‌ها بنا شده است. آنچه در حال وقوع است، در قالب جنگ سنتی قابل طبقه‌بندی نیست؛ بلکه ترکیبی از ابزارهای فشار است که تحریم‌های اقتصادی، عملیات امنیتی محدود و مسیر دیپلماتیک را در کنار یکدیگر شامل می‌شود. هدف آمریکا دستیابی به پیروزی سریع نیست، بلکه بازآرایی محیط راهبردی پیرامون ایران است؛ به‌گونه‌ای که نفوذ منطقه‌ای تهران

گزارش نشان می‌دهد رویارویی ایران و آمریکا وارد مرحله‌ای خاکستری میان جنگ و مذاکره شده است؛ مرحله‌ای که در آن گفت‌وگوهای غیرمستقیم، فشار اقتصادی، تهدید نظامی و محاسبات منطقه‌ای هم‌زمان جریان دارد. واشنگتن به دنبال فرسایش تدریجی ایران است، اما تهران با مقاومت، مانور دیپلماتیک و حفظ اهرم‌های قدرت تلاش می‌کند از تسلیم پرهیز کند.

اسلام‌آباد، پایتخت پاکستان دیروز یکشنبه شاهد گفت‌وگوهای غیرمستقیم میان ایالات متحده آمریکا و ایران بود؛ موضوعی که خبرگزاری «اسوشیتدپرس» به نقل از مقام‌های پاکستانی گزارش داده است. اعلام برگزاری این گفت‌وگوهای غیرمستقیم پس از آن صورت گرفت که عباس عراقچی، وزیر امور خارجه ایران، امروز یکشنبه برای دومین بار به پاکستان بازگشت. او پیش‌تر اسلام‌آباد را به مقصد سلطنت عمان ترک کرده بود و سپس در چارچوب سفر منطقه‌ای خود، راهی روسیه شد.

به گزارش فرارو، دو مقام پاکستانی اعلام کردند گفت‌وگوهای غیرمستقیم میان دو طرف در جریان است. آنان تأکید کردند: «عباس عراقچی بیش از سه ساعت در اسلام‌آباد ماند و گفت‌وگوهای غیرمستقیم همچنان ادامه دارد.» پیش‌تر کاخ سفید اعلام کرده بود مأموریت اعزام استیو ویتکاف و جارد کوشنر، فرستادگان دونالد ترامپ، رئیس‌جمهور آمریکا، به اسلام‌آباد برای پیگیری گفت‌وگوهای مستقیم تاریخی که اوایل ماه آوریل جاری برگزار شده بود، لغو شده است. لغو این مأموریت اندکی پس از خروج عباس عراقچی در روز شنبه صورت گرفت؛ هرچند دونالد ترامپ اعلام کرد دلیل لغو مأموریت، نبود هرگونه پیشرفت در گفت‌وگوها با ایران بوده است.

دونالد ترامپ روز یکشنبه در گفت‌وگو با شبکه «فاکس نیوز» گفت: «اگر بخواهید، می‌توانیم صحبت کنیم، اما کسی را نخواهیم فرستاد.» او پیش‌تر نیز در شبکه‌های اجتماعی نوشته بود: «تنها کاری که باید بکنند این است که تماس بگیرند.»

سید محمدعلی، تحلیلگر سیاسی مستقل در پاکستان، گفت تأخیر در گفت‌وگوها نباید به‌عنوان یک عقب‌گرد تلقی شود و گفت‌وگوهای غیرمستقیم با جدیت در جریان است. او توضیح داد که تنش‌ها میان واشنگتن و تهران را نمی‌توان یک‌شبه کاهش داد و روند مذاکره به صبر نیاز دارد. وی تأکید کرد: «ما نکته مثبت این است که آتش‌بس پایدار است و هر دو طرف تمایل دارند این درگیری را به شیوه‌ای پایان دهند که در داخل برایشان پیامد عکس‌نا داشته باشد.»

ایران و آمریکا در منطقه خاکستری جنگ

و مذاکره

رویارویی میان ایالات متحده و ایران وارد مرحله‌ای به‌شدت پیچیده شده است؛ مرحله‌ای که در آن محاسبات نظامی، فشارهای اقتصادی و تحرکات دیپلماتیک به‌طور هم‌زمان با یکدیگر تلاقی پیدا کرده‌اند. همین وضعیت، پرسش‌هایی جدی را درباره ماهیت مرحله آینده پیش می‌کشد؛

۱۱۱/۳۵اداره کل ثبت اسناد و املاک استان خراسان رضوی

اداره ثبت اسناد و املاک حوزه ثبت ملک تایباد

هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی

آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی برابر رای شماره ۱۴۰۴۶۰۳۰۶۰۱۵۰۰۲۲۰۸ شماره ۱۴۰۴۶۰۳۰۶۰۱۵۰۰۲۲۰۸ هیات اول موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک تایباد تصرفات مالکانه بلا معارض متقاضی خانم ملکه صادقی به شناسنامه شماره ۴۳۵ کد ملی ۰۷۴۸۷۵۱۷۵۰ صادره تایباد فرزند رضا در شش‌دانگ یکپا منزل به مساحت ۱۱۱.۲۵ متر مربع پلاک شماره ۲۵۱-اصلی-واقع در خراسان رضوی بخش ۱۴ مشهد حوزه ثبت ملک تایباد واز محل قسمتی از مالکیت سهم الارثی عبدالغفور باغچگی از شادروان رحمت باغچگی و قسمتی از پلاک محرز گردیده است. لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵روز آگهی می‌شود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند می‌توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذرسید، طرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض، دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند.بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد. تاریخ انتشار نوبت اول:۱۴۰۵/۰۲/۲۸-۱۴۰۵/۰۲/۲۸ تاریخ انتشار نوبت دوم:۱۴۰۵/۰۲/۲۸

رسول طاهری زاده رئیس ثبت اسناد و املاک تایباد

۱۱۱/۳۴اداره کل ثبت اسناد و املاک استان خراسان رضوی

اداره ثبت اسناد و املاک حوزه ثبت ملک تایباد

هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی آگهی

موضوع ماده ۳قانون و ماده ۱۳آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی برابر رای شماره ۱۴۰۴۶۰۳۰۶۰۱۵۰۰۲۲۱۲ شماره ۱۴۰۴۶۰۳۰۶۰۱۵۰۰۲۲۱۲ هیات اول موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک تایباد تصرفات مالکانه بلا معارض متقاضی شرکت تولیدی کشاورزی زیره یاران کاریز به شناسه ۱۴۷۵۳۸۹۰۳۰۳۰۲۹ وبه شماره ثبت ۱۶۷ در شش‌دانگ یک قطعه زمین مزروعی به مساحت ۱۴۷۵۳۸۹ متر مربع پلاک شماره ۲۳۳ فرعی از ۲۹۶ اصلی واقع در خراسان رضوی بخش ۱۴ مشهد حوزه ثبت ملک تایباد واز محل تمامت مالکیت شرکت تولیدی کشاورزی زیره یاران کاریز و قسمتی از پلاک محرز گردیده است. لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵روز آگهی می‌شود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند می‌توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذرسید، طرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض، دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند.بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد. تاریخ انتشار نوبت اول:۱۴۰۵/۰۲/۲۸-۱۴۰۵/۰۲/۲۸ تاریخ انتشار نوبت دوم:۱۴۰۵/۰۲/۲۸

رسول طاهری زاده رئیس ثبت اسناد و املاک تایباد

۱۱۱/۳۳اداره کل ثبت و املاک استان خراسان رضوی

اداره ثبت اسناد و املاک حوزه ثبت ملک مشهد ناحیه چهار

هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای قدیم سند رسمی

آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی برابر رای شماره ۱۴۰۴۶۰۳۰۶۲۶۷۰۰۹۵۸۸ مورخ ۱۴۰۴/۱۲/۲۳ هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک مشهد ناحیه چهار تصرفات مالکانه بلا معارض متقاضی خانم سیده خورشید حیدری فرزند سیدهاشم بشماره شناسنامه ۰۹۲۰۷۵۹۸۵۸ در شش‌دانگ یک قطعه زمین مزروعی به مساحت ۲۴۹۸۸/۸۴ متر مربع قسمتی از پلاک ۱۶۳ فرعی از ۱۷۲ اصلی بخش ۱۰ واقع در جاده قدیم قوچان بعد از سه راه فردوسی خریداری از مالک رسمی آقای امیر صنعتی محرز گردیده است ، لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می‌شود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند می‌توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید طرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد.تاریخ انتشار نوبت اول : ۱۴۰۵/۰۱/۲۴ تاریخ انتشار نوبت دوم : ۱۴۰۵/۰۲/۲۸ مالف ۳۱۵ حمید رضا افشاررئیس ثبت اسناد و املاک منطقه ۴ مشهد

آیا تاریخ ویتنام در حال تکرار است؟

پاشنه آشیل آمریکا؛ صبر ایران در برابر جنگ فرسایشی

به همین ترتیب، در ایران نیز موضع رسمی تهران همچنان بر رد هرگونه گفت‌وگو تحت فشار استوار مانده است. محمداقرب قالیباف، رئیس مجلس شورای اسلامی، تصریح کرد که تهران «مذاکره زیر سایه تهدیدها» را نخواهد پذیرفت. در همین چارچوب، این هفته نیز مذاکره‌کنندگان ایرانی، دونالد ترامپ و معاونش جی‌دی ونس را در کاخ سفید در انتظار تماسی تلفنی گذاشتند که هرگز برقرار نشد؛ رخدادی که در فضای سیاسی واشنگتن، بیش از هر چیز به‌منابه نشانه‌ای از بی‌اعتنایی، تحقیر سیاسی و بازی دادن طرف آمریکایی تعبیر شد. این رفتار، در منطق این روایت، دقیقاً همان نوع فشاری است که می‌تواند رئیس‌جمهور آمریکا را در برابر جنگی طولانی‌تر و پیچیده‌تر از آنچه وعده داده بود، آسیب‌پذیرتر کند.

پاسخ ترامپ در ۲۱ آوریل این بود که در شبکه اجتماعی «تروث سوشال» اعلام کرد «آتش‌بس را تا زمانی که پیشنهاد آن‌ها ارائه شود، تمدید خواهد کرد.» ترجمه سیاسی این جمله چندان پیچیده نیست؛ در این مقطع، این گونه به نظر می‌رسد که ایران تا حد زیادی ریتم بازی را تعیین می‌کند.

های نگوبن، مدیر «ایتکار مطالعات جهانی جنگ‌های ویتنام» در مدرسه کندی دانشگاه هاروارد، نیز با اشاره به همین شباهت‌ها گفته است: «پنج‌سال پس از پایان جنگ ویتنام، ایالات متحده بار دیگر در جنگ با ایران در حال تکرار همان تاریخ است.» نگوبن در توضیح این ارزیابی گفته است: «در یک جنگ نامتقارن، ایرانی‌ها نیز مانند ویتنامی‌ها در دوران جنگ ویتنام، از مزیت‌هایی برخوردارند که فراتر از درک آمریکایی‌هاست. آن‌ها می‌دانند که آمریکا می‌تواند هزاران تن بمب فرو بریزد، اما صبر و توان تحمل یک جنگ طولانی را ندارد. ایرانی‌ها مانند انقلابیون ویتنامی، ظاهراً آماده‌اند با صرف بخش بزرگی از منابع ملی خود، جنگی فرسایشی و طولانی را ادامه دهند. به بیان دیگر، ایران پاشنه آشیل آمریکا را فهمیده است.»

آیو دالدر، سفیر پیشین آمریکا در ناتو، در یادداشتی با لحنی تند نوشت: این ترامپ بود که به آتش‌بس نیاز داشت؛ زیرا به‌خوبی می‌دید تشدید بیشتر جنگ، ایران را وادار به عقب‌نشینی نخواهد کرد و در عین حال، هزینه‌های اقتصادی و سیاسی ادامه درگیری می‌تواند برای او بسیار سنگین باشد. به تعبیر دالدر، اگر ترامپ اکنون آتش‌بس را برای مدتی نامحدود تمدید کند، تهران دلیلی برای مخالفت با آن نخواهد داشت؛ چرا که در وضعیت فعلی، مزیت‌ها بیش از آن که در اختیار رئیس‌جمهور آمریکا باشد، در دست ایران قرار گرفته است. از نگاه او، تنها کارت ترامپ بازگرداندن جنگی است که خود نیز تمایلی به ادامه‌اش ندارد.

حال آن که ایران عملاً سایر اهرم‌های مهم را حفظ کرده است.

هرمز در دست تهران؛ فرسایش روایت پیروزی آمریکا

حتی با وجود آن که بخش‌های بزرگی از ساختار ایران از میان رفته‌اند، این نظام همچنان کنترل دسترسی به تنگه هرمز را در اختیار دارد و نشانه‌ها حاکی از آن است که در حال تقویت همین موقعیت نیز هست. تهران این هفته چندین کشتی را توقیف کرد و هم‌زمان توانست از محاصره آمریکا نیز عبور کند. فاینشال تایمز به نقل از گروه رهگیری محموله‌های دریایی «پورتکس» گزارش داد که تا روز سه‌شنبه، حدود ۳۴ نفتکش مرتبط با ایران از این محاصره عبور کرده‌اند.

در همین حال، ژنرال جیمز اچ. آدامز، افسر تفنگداران دریایی و مدیر آژانس اطلاعات دفاعی وزارت دفاع آمریکا، در شهادت خود در کنگره ادعان کرد که ایران همچنان «هزاران» موشک و پهپاد انتحاری در اختیار دارد. شبکه سی‌بی‌اس نیز در ۲۲ آوریل گزارش داد که در زمان آغاز آتش‌بس در ۸ آوریل، حدود نیمی از ذخایر موشک‌های بالستیک و سامانه‌های پرتاب ایران همچنان سالم باقی مانده بود. علاوه بر این، حدود ۶۰ درصد از نیروی دریایی سپاه نیز دست‌نخورده مانده بود.

در واقع، آنچه امروز بیسبی از هر چیز یادآور فضای ویتنام است، نه صرفاً میدان نبرد، بلکه اظهارات روزانه پیروزی از سوی پیت هگست است؛ مقام آمریکایی‌ای که به نظر می‌رسد به نسخه‌ای کاریکاتوری از رابرت مکنامارا تبدیل شده است؛ همان نابغه آمارمحور دوران «بهترین و درخشان‌ترین‌ها» که بارها با ردیف کردن اعداد و شاخص‌ها، افکار عمومی آمریکا را متقاعد می‌کرد ایالات متحده در ویتنام در مسیر پیروزی قرار دارد.

مکنامارا به‌ویژه به‌خاطر تکیه مداوم بر «تعداد کشته‌ها» و دیگر شاخص‌های کمی فرسایش

دشمن، بدنام شد؛ شاخص‌هایی که قرار بود جایگزین فهم سیاسی جنگ شوند. امروز نیز هگست — که گفته می‌شود برخی کارکنان پنتاگون برای او لقب تحقیرآمیز «مکنامارای احمق» را به کار می‌برند با همان اشتیاق تلاش می‌کند «پیروزی قاطع نظامی» واشنگتن در ایران را با زبان عدد و رقم ثابت کند؛ از شمار موشک‌ها، پرتابگرها و کشتی‌های منهدم‌شده گرفته تا تعداد رهبران کشته‌شده.

هنری کیسینجر، وزیر خارجه پیشین آمریکا، زمانی در ارزیابی مذاکرات صلح پاریس درباره جنگ ویتنام در سال ۱۹۶۹ نوشته بود: «ما در حال جنگی نظامی بودیم؛ اما طرف مقابل ما جنگی سیاسی می‌کرد. ما به دنبال فرسایشی فیزیکی بودیم؛ اما آن‌ها فرسایش روانی ما را هدف گرفته بودند.» همین جمله، شاید بهتر از هر توضیح دیگری، منطق شکست آمریکا در ویتنام را توضیح دهد. ویتنامی‌ها توانستند اراده سیاسی دشمن خود را در واشنگتن، از نظر روانی، بسیار زودتر از آن که آمریکا بتواند در میدان به فرسایش کافی دست یابد، از پا در آورند. همین برتری در جنگ اراده بود که به هانوی امکان داد هنگام آغاز مذاکرات، موضعی سخت و انعطاف‌ناپذیر اتخاذ کند و حتی خود کیسینجر را نیز وادار پیش از سقوط ویتنام جنوبی، به اشتباه اعلام کند که «صلح در دسترس است.»

هرمز در برابر واشنگتن؛ شوک نفتی به‌منابه سلاح فرسایش

اکنون نیز به نظر می‌رسد پویایی مشابهی در قبال ایران در حال شکل‌گیری است. تفاوت اصلی شاید در این باشد که تهران، با بستن تنگه هرمز، ظاهراً تلاش می‌کند ترامپ را نه فقط از مسیر جنگ سیاسی، بلکه از طریق وارد کردن یک شوک اقتصادی نیز با سرعت بیشتری فرسوده کند. این فشار می‌تواند هم به شخص رئیس‌جمهور آمریکا و هم به حزب او ضربه‌ای جدی وارد کند، به‌ویژه در شرایطی که تنها شش ماه تا انتخابات میان‌دوره‌ای باقی مانده است.

برایان وندمارک، تاریخ‌دان آکادمی نیروی دریایی آمریکا معتقد است تهران به‌احتمال زیاد همان محاسباتی را در پیش گرفته که هانوی روزگاری بر پایه آن عمل می‌کرد: اگر بتوان در برابر حملات هوایی آمریکا دوام آورد و هم‌زمان از ورود جدی به مذاکرات پرهیز کرد، حمایت عمومی در داخل ایالات متحده از یک جنگ طولانی، پرهزینه و بی‌حاصل به‌تدریج فرسوده خواهد شد و همین فرسایش، فشار بر واشنگتن را برای دادن امتیازهای بیشتر افزایش می‌دهد. جنگ ویتنام البته از نظر اقتصادی نیز برای لیندون جانسون هزینه‌ساز شد. مخارج جنگ، رفته‌رفته به بحرانی بودجه‌ای برای دولت او و برنامه‌های محبوب «جامعه بزرگ» تبدیل شد و در نهایت، هم به تشدید تورم انجامید و هم زمینه‌ساز شکست‌های سنگین انتخاباتی برای دموکرات‌ها شد. با این حال، اهرم فشاری که ایران اکنون در اختیار دارد، از هر آنچه هو شی می‌ن در اختیار داشت، هم فوری‌تر است و هم دامنه‌ای گسترده‌تر دارد. این فشار، بیش از هر جا، در بازار انرژی جهانی خود را نشان می‌دهد. به گفته صندوق بین‌المللی پول، بسته شدن تنگه هرمز تاکنون شدیدترین اختلال در عرضه نفت در تاریخ بوده و می‌تواند حتی به رکودی جهانی منجر شود.

این، همان خطای راهبردی آشنایی است که قدرت‌های بزرگ بارها مرتکب آن شده‌اند؛ خطایی که معمولاً زمانی رخ می‌دهد که به کشوری کوچک‌تر، اما سرسخت‌تر از آنچه در ابتدا تصور می‌شد، حمله می‌کنند. واشنگتن خود از زمان ۱۱ سپتامبر بارها با چنین تجربه‌ای روبه‌رو شده و بهای آن را پرداخته است. از همین رو، دولت ترامپ نیز روشن کرده که رئیس‌جمهور تلاش می‌کند با پرهیز از اعزام نیروهای زمینی، تا حد ممکن از تکرار باتلاق عراق و افغانستان فاصله بگیرد و درگیر جنگی نشود که خروج از آن دشوارتر از ورود به آن باشد.

از ویتنام تا افغانستان؛ پیروزی اراده بر برتری نظامی

در افغانستان، پیش از آن که ایالات متحده پس از دو دهه تلاش پرهزینه و پرنوسان برای آرام‌سازی کشور، سرانجام آنجا را ترک کند، طالبان جمله‌ای را بارها تکرار می‌کرد: «شما ساعت‌ها را دارید، اما زمان از آن ماست.» همین منطق، رشته مشترکی است که ویتنام، عراق و افغانستان را به هم پیوند می‌دهد. در هر سه مورد، مقاومت ملی‌گرایانه چه در قالب ویت‌کنگ، چه جهادی‌های عراقی و چه طالبان توانست بیش از تاب‌آوری اشغالگری خارجی و حتی بسیار قدرتمند دوام بیاورد. در این الگو، برتری نظامی مهاجم لزوماً به پیروزی سیاسی منجر نمی‌شود، زیرا طرف مقابل جنگ را نه فقط در میدان، بلکه در زمان، حافظه تاریخی و اراده ادامه‌دادن تعریف می‌کند. همان‌طور که نگوبن نیز یادآوری کرده است،

رابرت مکنامارا پس از جنگ اعتراف کرده بود یکی از دلایل شکست آمریکا در ویتنام این بود که واشنگتن تاریخ طولانی مبارزات ویتنام در برابر تهاجم خارجی را درک نکرده بود. این نکته، در واقع، هشدار کلی‌تر درباره همه جنگ‌های نامتقارن است: اگر قدرت بزرگ، تاریخ، حافظه و ظرفیت تحمل طرف مقابل را نفهمد، ممکن است دوباره در همان تله‌ای گرفتار شود که پیشینیانش گرفتار شده بودند.

در ژوئن گذشته، پس از مشارکت ترامپ در کارزار کوتاه آمریکا و اسرائیل علیه تأسیسات هسته‌ای ایران، جی‌دی ونس در سخنرانی‌ای تلاش کرد آنچه را «دکترین ترامپ» می‌نامد، توضیح دهد. او گفت این دکترین بسیار ساده است: نخست، باید یک منفعت روشن آمریکایی تعریف شود؛ و در این پرونده، آن منفعت جلوگیری از دستیابی ایران به سلاح هسته‌ای است. دوم، باید تلاش شود این مسئله از طریق دیپلماسی تهاجمی حل‌وفصل شود. سوم، اگر دیپلماسی ناکام ماند، باید از قدرت نظامی قاطع استفاده کرد و سپس، پیش از آن که ماجرا به یک منازعه طولانی‌مدت تبدیل شود، از صحنه خارج شد.

در این پرونده، ترامپ هنوز هدفی شفاف، دقیق و نهایی را تعریف نکرده است؛ و اگر در نهایت بتواند ایران را به میز مذاکره بازگرداند، بعید نیست ایالات متحده ناچار شود به مصالحه‌هایی تن دهد که از بسیاری جهات، یادآور توافق هسته‌ای سال ۲۰۱۵ در دوران باراک اوباما باشد. یکی از حساس‌ترین و تعیین‌کننده‌ترین محورهای این مصالحه نیز همان پرسش قدیمی اما حل‌نشده است: با مواد هسته‌ای غنی‌شده ایران چه باید کرد؟ در توافق پیشین، پیش از آن که ترامپ آن را لغو کند، ایران متعهد شده بود ۹۸ درصد از این مواد را از کشور خارج کند. اما اکنون، در حالی که ترامپ همچنان اصرار دارد تهران این مسود را تحویل خواهد داد، مقام‌های ایرانی تأکید می‌کنند که هیچ امتیازی در این زمینه ندهاند.

سی. آنتونی فاف، ژنرال بازنشسته ارتش آمریکا از استراتژیست‌های شورای آتلانتیک، در توضیح منطق این وضعیت می‌گوید: «وقتی منافع قدرت برتر محدود باشد، اغلب این اتفاق می‌افتد که طرف ضعیف‌تر برنده می‌شود؛ زیرا قدرت قوی‌تر زودتر از طرف ضعیف به نقطه‌ای می‌رسد که تصمیم به کنار کشیدن می‌گیرد.» این ارزیابی، در واقع، به یکی از قواعد کلاسیک جنگ‌های نامتقارن اشاره دارد: طرف نیرومندتر، اگر اراده و منافع نامحدود نداشته باشد، معمولاً زودتر از دشمن ضعیف‌تر به مرز خستگی سیاسی می‌رسد. فاف در ادامه نیز تأکید می‌کند: «من در این تقابل دقیقاً همین الگو را می‌بینم. حتی اگر ما از دید خودمان مطالباتی معقول به تهران ارائه دهیم، آن‌ها انگیزه دارند که بیشتر مقاومت کنند و امتیاز بیشتری بگیرند.»

فراخوان مناقصه عمومی

اداره کل راهداری و حمل و نقل جاده ای استان خراسان رضوی در نظر دارد مناقصات به شرح ذیل را از طریق سامانه الکترونیکی دولت برگزار نماید. تاریخ انتشار در سامانه ۱۴۰۵/۰۲/۰۹ می باشد.

شماره مناقصه	موضوع مناقصه	شماره فرخوان در سامانه	مبلغ تضمین شرکت در مناقصه -ریال	مبلغ برآورد -ریال
۱۴۰۵/۳۱/۵۶	احداث و آسفالت راه روستایی طرق □ کلاته تیمور (ابنیه فنی) شهرستان کوهسرخ (کاشمر)(نوبت اول)	۲۰۰۵۰۱۴۲۳۰۰۰۰۲۲	۱/۴۱۳/۸۴۷/۳۴۹	۲۸/۲۷۶/۹۴۶/۹۸۲
۱۴۰۵/۳۱/۵۷	بهبودی و آسفالت راه روستایی از جاده اصلی - خواجه طاعون شهرستان صالح آباد(نوبت اول)	۲۰۰۵۰۱۴۲۳۰۰۰۰۲۳	۲/۰۴۸/۷۰۹/۹۹۰	۴۰/۹۷۴/۱۹۹/۷۹۲

تلفن تماس ۰۵۱-۳۳۴۱۲۰۲۴-۸ و نامبر: ۰۵۱-۳۳۴۳۵۸۸۸

محل دریافت و تحویل اسناد مناقصه: سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) به نشانی www.setadiran.ir

مهلت دریافت اسناد مناقصه: تا ساعت ۱۷:۰۰ روز پنج شنبه تاریخ ۱۴۰۵/۰۲/۱۷

مهلت تحویل پاکات مناقصه: تا راس ساعت ۱۷ روز سه شنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۲/۲۹

تاریخ و ساعت بازگشایی پاکات مناقصه: ساعت ۸:۰۰ روز چهارشنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۲/۲۰

اطلاعات تماس دستگاه مناقصه گزار: مشهد □ انتهای خیابان فدائیان اسلام - کد پستی ۹۱۷۳۶۹۵۶۳۶-۹۱

شناسه آگهی ۲۱۶۳۲۶۴

اداره کل راهداری و حمل و نقل جاده ای استان خراسان رضوی

دوراهی میان «اینترنت پرو» و تعدیل نیرو!

در روایت بازی سازان، مسئله اینترنت دیگر فقط یک ابزار فنی نیست و به یک زیرساخت حیاتی تبدیل شده که ناپایداری آن، کل زنجیره تولید در اقتصاد دیجیتال را دچار اختلال می‌کند. از تولید تا انتشار و از ارتباط با بازار جهانی تا حتی نگهداشت کاربران داخلی، همه چیز به نقطه‌ای که به نام «دسترسی پایدار» می‌رسد؛ نقطه‌ای که به گفته یک بازی‌ساز، هرگونه محدودیت در آن، مستقیماً آینده این زیست‌بوم را تحت تأثیر قرار می‌دهد.

به گزارش روزنامه «صبح امروز» و به نقل از خبرنگار لاین رئیس کمیسیون بازی و سرگرمی‌های سازمان نصر (نظام صنفی رایانه‌ای) - در گفت‌وگو با ایستا، درباره آثار جنگ تحمیلی سوم و به دنبال آن قطعی اینترنت بر حوزه بازی‌سازی، با بیان اینکه شرایط صنعت بازی‌سازی در سال ۱۴۰۴ خوب نبوده است، گفت: از ابتدای سال، صنعت گیم هم‌زمان با شرایط کلی کشور با تنش‌هایی مواجه بود که اوج آن در ماه‌های پایانی سال بروز پیدا کرد و در نتیجه، روند تولید، پشتیبانی، نگهداشت و به‌طور کلی زنجیره عرضه و تولید بازی‌ها با آسیب‌های متعددی روبرو شد.

او با اشاره به تأثیر این وضعیت بر کاربران بازی‌ها افزود: بخشی از این آسیب‌ها متوجه پلیرها (بازیکنان) بود؛ به‌طوری‌که امکان دسترسی به بازی‌های مورد علاقه، چه داخلی و چه خارجی، برای آن‌ها محدود شد؛ موضوعی که به‌ویژه برای کودکان و نوجوانان پیامدهای جدی‌تری به همراه داشت. البته در چنین شرایطی، بازی‌سازان ایرانی تلاش کردند تا حد امکان سرویس‌های خود را فعال نگه دارند و با حفظ دسترسی آنلاین، این خلأ را برای کاربران تا حدی جبران کنند.

تخطیلی و نیمه‌تعطیلی استودیوهای

بازی‌سازی

زهنای با اشاره به اختلال در روند تولید و انتشار بازی‌ها تصریح کرد: در مقاطع مختلف، بسیاری

از ابزارهای مورد استفاده بازی‌سازان که وابسته به اینترنت هستند از دسترس خارج شد و همین مسئله باعث شد اغلب شرکت‌ها در ماه‌های اسفند و فروردین تعطیل یا نیمه‌تعطیل شوند و تمرکز خود را صرفاً بر پشتیبانی و نگهداشت بگذارند؛ در نتیجه، تولید عملاً متوقف شد.

او ادامه داد: به دنبال این روند بخشی از بازی‌سازان که با خارج از کشور همکاری داشتند و محصولات خود را برای بازارهای بین‌المللی آماده می‌کردند، ناچار شدند فعالیت خود را متوقف کنند یا برای دسترسی به اینترنت، از کشور خارج شوند.

پیامدهای قطعی اینترنت

مدیرعامل استودیو بازی‌سازی پاییزان با اشاره به پیامدهای اجتماعی قطعی اینترنت بین‌المللی اظهار کرد: در شرایطی که دسترسی به اینترنت به یکی از ملزومات زندگی و حتی حقوق اساسی تبدیل شده، اختلال در آن باعث ایجاد احساس سرخورده‌گی، عقبنماندگی و نارضایتی در میان کاربران و بازی‌سازان می‌شود که در بلندمدت منجر شود.

زهنای با ادامه با اشاره به تجربه‌های به‌دست‌آمده از قطعی اینترنت در جنگ ۱۲ روزه

و سپس دی ماه سال گذشته، گفت: از آنجایی که قبل از جنگ ۱۲ روزه سرورهای خود را به خارج از کشور انتقال داده بودیم، حدود ۵۰ تا ۶۰ درصد از کاربران خارجی خود را از دست دادیم. پس از این تجربه، یک سرور مجزا برای خارج از کشور در نظر گرفته شد و به همین دلیل، در دوره جنگ ۴۰ روزه اخیر، کاربران خارجی با آسیب جدیدی مواجه نشدند و از این منظر، آمادگی بیشتری وجود داشت؛ هرچند بسیاری از آسیب‌ها اساساً جبران‌پذیر نیست.

او با اشاره به طرح مبحث دسترسی برخی مشاغل به اینترنت بین‌المللی که برخی با عنوان «اینترنت طبقه‌ای» از آن یاد می‌کنند، تصریح کرد: پیش‌تر در دوره‌ای که ارائه اینترنت بین‌الملل به برخی مشاغل مطرح شد، بخشی از بازی‌سازان با آن مخالفت کردند و تأکید داشتند که نمی‌خواهند خود را از مردم جدا کنند.

اینترنت پرو» در تعارض با عدالت است

رئیس کمیسیون بازی و سرگرمی‌های سازمان نصر (نظام صنفی رایانه‌ای) اضافه کرد: در حال حاضر نیز با پیچیده‌تر شدن شرایط، بدنه بازی‌سازی ایران که خود را بخشی از طبقه متوسط جامعه می‌داند، نسبت به استفاده از اینترنت‌های

طبقه‌بندی شده مانند «اینترنت پرو» نگاه انتقادی دارد و آن را در تعارض با عدالت می‌بیند؛ با این حال، برخی بازی‌سازان ناچار شده‌اند برای ادامه فعالیت، میان تعدیل نیرو و تأمین اینترنت برای پیش‌برد کارهای شرکت یکی را انتخاب کنند؛ به‌طوری‌که عده‌ای به خرید وی‌پی‌ان‌های بسیار گران‌قیمت چند ده تا چند صد میلیون تومانی روی آورده‌اند و برخی دیگر به‌دلیل ناتوانی در تأمین این هزینه‌ها، از اینترنت‌های محدودتر استفاده می‌کنند. حتی استفاده‌کنندگان از این دسترسی‌ها نیز از سر رضایت این مسیر را انتخاب نکرده‌اند، بلکه این اقدام از سر اجبار و برای رفع نیازهای کاری انجام شده است.

دسترسی‌های فردی به اینترنت و چالش

شرکت‌ها

او با اشاره به کیفیت دسترسی‌های موجود به اینترنت اظهار کرد: در شرایط فعلی، اینترنت در مقایسه با دوره پیش از جنگ، کارکرد مؤثری ندارد و بیشتر به استفاده‌های بسیار محدود تقلیل پیدا کرده است. یک شرکت برای ادامه فعالیت خود دسترسی داشته باشد، نه اینکه این امکان صرفاً در اختیار درصد محدودی از نیروها قرار گیرد؛ در حالی که اگر بخواهیم واقع‌بینانه نگاه کنیم، سطح دسترسی موجود حتی کمتر از ۲۰ درصد نیاز واقعی را پوشش می‌دهد و بیشتر جنبه اسمی دارد.

زهنای با اشاره به نحوه ارائه این دسترسی‌ها افزود: آنچه تاکنون ارائه شده، عمدتاً اینترنت برای اشخاص بوده، نه برای شرکت‌ها و هنوز مورد مشخصی مشاهده نشده که یک مجموعه توانسته باشد برای آیی‌پی شرکت خود دسترسی پایدار دریافت کند؛ در حالی که نیاز اصلی، دسترسی یکپارچه برای کل مجموعه است.

او تأکید کرد: با این حال، هم بنده و هم سایر

بازی‌سازان به‌طور صریح طرفدار اینترنت آزاد هستیم. ما معتقدیم حتی در شرایط فعلی کشور نیز مردم با دسترسی آزاد، در مسیر منافع ملی و دفاع از کشور حرکت خواهند کرد و در نهایت، دسترسی همگانی به نفع کشور خواهد بود.

این منافع اقتصادی کوتاه‌مدت به درد

نمی‌خورد

این بازی‌ساز با اشاره به اینکه در شرایط فعلی که محدودیت‌های اینترنتی طولانی‌تر شده، حتی بازی‌های داخلی نیز از آسیب مصون نمانده‌اند، توضیح داد: اگرچه ممکن است برخی مجموعه‌ها به‌صورت مقطعی منفعتی کسب کرده باشند، اما این موضوع نه مایه خرسندی است و نه دستاوردی برای صنعت بازی‌سازی محسوب می‌شود. اساساً بازی‌ساز ایرانی تمایل دارد محصولی تولید کند که در سطح جهانی دیده و بازی شود، نه اینکه به‌دلیل محدودیت‌ها صرفاً در داخل کشور مورد توجه قرار گیرد. ما از اینکه نمی‌توانیم زیرساختی فراهم کنیم که بازیکنان ایرانی و خارجی هم‌زمان در یک بستر مشترک فعالیت کنند، رضایت نداریم؛ حتی اگر این شرایط در کوتاه‌مدت منافع اقتصادی به‌همراه داشته باشد.

رئیس کمیسیون بازی و سرگرمی‌های سازمان نصر (نظام صنفی رایانه‌ای) در بخش دیگری از سخنان خود با اشاره به چالش‌های زیرساختی و تأمین تجهیزات حوزه ساخت بازی‌ها در شرایط جنگی گفت: با توجه به آسیب‌هایی که به زیرساخت‌ها وارد شده و همچنین مشکلات موجود در حوزه واردات، تأمین سخت‌افزار با دشواری‌های جدی مواجه خواهد شد. در حال حاضر، ایجاد یک شرکت جدید بازی‌سازی به‌شدت دشوار شده و این مسئله می‌تواند جریان ورود سرمایه و نیروی تازه به این صنعت را مختل کند. در واقع، بخش قابل توجهی از آسیب‌های اصلی در آینده خود را نشان خواهد داد.

هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک مشهد ناحیه چهار تصرفات مالکانه بلامعارض متقاضی خانم سارا توکلی زاده فرزند رضا بشماره شناسنامه ۱۲۷۴ در دودانگ مشاع از شش‌دانگ یک قطعه زمین مزروعی به مساحت ۳۵۸۰۶ متر مربع قسمتی از پلاک ۲۶ فرعی از ۲۰ اصلی بخش ۱۱ واقع در اراضی دهنو از محل مالکیت مشاعی خود متقاضی محرز گردیده است. لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می‌شود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند می‌توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید، ظرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض، دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند. بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد. تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۵/۰۱/۲۴. تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۵/۰۲/۰۸ م.الف-۹۰۰۳

حمیدرضا افشار - رئیس ثبت اسناد و املاک منطقه چهار مشهد

۱۱/۱۹/۱۴۰۵ اداره کل ثبت اسناد و املاک استان خراسان رضوی

اداره ثبت اسناد و املاک حوزه ثبت ملک مشهد ناحیه چهار هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی. برابر رای شماره ۰۹۵۶۲۰۰۹۵۶۲۰۰۳۰۶۲۶۷۰۰ مورخ ۱۴۰۴/۱۲/۲۳ هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک مشهد ناحیه چهار تصرفات مالکانه بلامعارض متقاضی خانم سهیلا توکلی زاده فرزند رضا بشماره شناسنامه ۱۹۹۱ در دودانگ مشاع از شش‌دانگ یک قطعه زمین مزروعی به مساحت ۳۳۱۵۰ متر مربع قسمتی از پلاک ۲۶ فرعی از ۲۰ اصلی بخش ۱۱ واقع در اراضی دهنو از محل مالکیت مشاعی خود متقاضی محرز گردیده است. لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می‌شود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند می‌توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید، ظرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض، دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند. بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد. تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۵/۰۱/۲۴. تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۵/۰۲/۰۸ م.الف-۹۰۰۳

حمیدرضا افشار - رئیس ثبت اسناد و املاک منطقه چهار مشهد

۱۱/۱۰/۱۴۰۵ اداره کل ثبت اسناد و املاک استان خراسان رضوی

اداره ثبت اسناد و املاک حوزه ثبت ملک مشهد ناحیه چهار هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی. برابر رای شماره ۰۹۵۶۱۰۰۹۵۶۱۰۰۳۰۶۲۶۷۰۰ مورخ ۱۴۰۴/۱۲/۲۳ هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک مشهد ناحیه چهار تصرفات مالکانه بلامعارض متقاضی خانم سپیده توکلی زاده فرزند رضا بشماره شناسنامه ۳۳۱ در دودانگ مشاع از شش‌دانگ یک قطعه زمین مزروعی به مساحت ۳۵۸۰۶ متر مربع قسمتی از پلاک ۲۶ فرعی از ۲۰ اصلی بخش ۱۱ واقع در اراضی دهنو از محل مالکیت مشاعی خود متقاضی محرز گردیده است. لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می‌شود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی

اعتراضی داشته باشند می‌توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید، ظرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض، دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند. بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد. تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۵/۰۱/۲۴. تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۵/۰۲/۰۸ م.الف-۹۰۰۳

حمیدرضا افشار - رئیس ثبت اسناد و املاک منطقه چهار مشهد

۱۱/۱۱/۱۴۰۵ اداره کل ثبت اسناد و املاک استان خراسان رضوی

اداره ثبت اسناد و املاک حوزه ثبت ملک مشهد ناحیه چهار هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی. برابر رای شماره ۰۹۵۹۶۰۰۹۵۹۶۰۰۳۰۶۲۶۷۰۰ مورخ ۱۴۰۴/۱۲/۲۴ هیات اول موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک مشهد ناحیه چهار تصرفات مالکانه بلامعارض متقاضی آقای ایمان ارباب فرزند عباس بشماره شناسنامه ۹۷۷ در شش‌دانگ یک قطعه زمین مزروعی به مساحت ۱۷۳۵ متر مربع قسمتی از پلاک ۲ فرعی از ۱۲۸ اصلی بخش ۱۱ واقع در اراضی چمبره خریداری از مالک رسمی آقای غلامحسین مبارزه بهره محرز گردیده است. لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می‌شود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند می‌توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید، ظرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض، دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند. بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد. تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۵/۰۱/۲۴. تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۵/۰۲/۰۸ م.الف-۹۰۰۹

حمیدرضا افشار - رئیس ثبت اسناد و املاک منطقه چهار مشهد

۱۱/۱۲/۱۴۰۵ اداره کل ثبت اسناد و املاک استان خراسان رضوی

اداره ثبت اسناد و املاک حوزه ثبت ملک مشهد ناحیه چهار هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی. برابر رای شماره ۰۹۶۲۱۰۰۹۶۲۱۰۰۳۰۶۲۶۷۰۰ مورخ ۱۴۰۴/۱۲/۲۵ هیات اول موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک مشهد ناحیه چهار تصرفات مالکانه بلامعارض متقاضی آقای ایمان ارباب فرزند عباس بشماره شناسنامه ۹۷۷ در شش‌دانگ یک قطعه زمین مزروعی به مساحت ۵۶۲۳/۹۰ متر مربع قسمتی از پلاک ۵ فرعی از ۱۲۸ اصلی بخش ۱۱ واقع در اراضی چمبره خریداری از مالک رسمی آقای غلامحسین مبارزه بهره محرز گردیده است. لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می‌شود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند می‌توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید، ظرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض، دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند. بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد. تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۵/۰۱/۲۴. تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۵/۰۲/۰۸ م.الف-۹۰۱۱

حمیدرضا افشار - رئیس ثبت اسناد و املاک منطقه چهار مشهد

